TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2025. gada 1. augustā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Vide – No atjaunīgajiem energoresursiem ražotas enerģijas izmantošanas veicināšana – Direktīva 2009/28/EK – 3. pants – Direktīva (ES) 2018/2001 – 4. pants – Valsts pasākumi enerģijas ražošanas no atjaunīgajiem energoresursiem stimulēšanai – Atbalsta shēma – Valsts atbalsts – LESD 108. pants – Eiropas Komisijas ekskluzīvā kompetence lemt par atbalsta pasākumu saderību ar iekšējo tirgu – Komisijas lēmums, ar ko konstatēta šādas atbalsta shēmas saderība ar iekšējo tirgu – Prasība, ko atbalsta saņēmējs atbilstoši šai shēmai cēlis valsts tiesā un ar ko ir apstrīdēts minētās shēmas aspekts, kurš nesaraujami saistīts ar tās darbību – Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu par šo direktīvu noteikumu interpretāciju nepieņemamība šīs prasības ietvaros

Lietā C-514/23

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Consiglio di Stato* (Valsts padome, Itālija) iesniegusi ar 2023. gada 8. augusta lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2023. gada 8. augustā, tiesvedībā

Tiberis Holding Srl

pret

Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA,

Ministero dello Sviluppo economico,

Ministero dell'Ambiente e della Sicurezza energetica,

piedaloties

Conza Energia Srl,

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs I. Jarukaitis [*I. Jarukaitis*] (referents), Tiesas priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], kas pilda ceturtās palātas tiesneša pienākumus, tiesneši N. Jēskinens [*N. Jääskinen*], A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*] un M. Kondinanci [*M. Condinanzi*],

ģenerāladvokāts: A. Rants [*A. Rantos*],

* Tiesvedības valoda – itāļu.

sekretārs: Č. Di Bella [*C. Di Bella*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2024. gada 7. novembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko snieguši:

– *Tiberis Holding Srl* vārdā – *F. Bassan*, *I. Perego*, *G. M. Roberti*, *A. Sascaro* un *S. Venturini*, *avvocati*,

– *Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA* vārdā – *R. Lener*, *A. Pugliese* un *C. San Mauro*, *avvocati*,

– Itālijas valdības vārdā – *S. Fiorentino* un *G. Palmieri*, pārstāvji, kam palīdz *L. G. V. Delbono* un *P. Garofoli*, *avvocati dello Stato*,

– Eiropas Komisijas vārdā – *B. De Meester* un *A. Spina*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2025. gada 6. februāra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/28/EK (2009. gada 23. aprīlis) par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK (OV 2009, L 140, 16. lpp.) 3. pantu, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2018/2001 (2018. gada 11. decembris) par no atjaunojamajiem energoresursiem iegūtas enerģijas izmantošanas veicināšanu (OV 2018, L 328, 82. lpp.) 4. pantu.

2 Šis lūgums iesniegts saistībā ar strīdu starp *Tiberis Holding Srl* (turpmāk tekstā – "*Tiberis*"), no vienas puses, un *Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA*, *Ministero dello Sviluppo economico* (Ekonomikas attīstības ministrija, Itālija) un *Ministero dell'Ambiente e della Sicurezza energetica* (Vides un energoapgādes drošības ministrija, Itālija), no otras puses, par rēķiniem, ar kuriem *GSE* lūdza *Tiberis* tai atmaksāt daļu no atbalsta, ko *Tiberis* saņēmusi atbilstoši elektroenerģijas, kas nav fotoelementu saražotā enerģija, ražošanas no atjaunīgajiem energoresursiem stimula shēmai.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Regula (ES) 2015/1589

3 Padomes Regulas (ES) 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus [LESD] 108. panta piemērošanai (OV 2015, L 248, 9. lpp.), 1. pantā ir ietvertas šādas definīcijas:

"Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

a) "atbalsts" ir jebkurš pasākums, kas atbilst kritērijiem, kuri noteikti [LESD] 107. panta 1. punktā;

b) "pastāvošais atbalsts":

[..]

ii) atļauts atbalsts, t. i., atbalsta shēmas un individuāls atbalsts, ko atļāvusi [Eiropas] Komisija vai [Eiropas Savienības] Padome;

[..]

c) "jauns atbalsts" ir jebkurš atbalsts, t. i., atbalsta shēmas un individuāls atbalsts, kas nav pastāvošs atbalsts, tostarp pastāvoša atbalsta grozījumi;

d) "atbalsta shēma" ir visi akti, pamatojoties uz kuriem bez turpmākiem izpildes pasākumiem var piešķirt individuālu atbalstu uzņēmumiem, kuri vispārīgi un teorētiski definēti attiecīgajos aktos, un visi akti, pamatojoties uz kuriem vienam vai vairākiem uzņēmumiem uz nenoteiktu laika periodu un/vai nenoteiktā apmērā var piešķirt atbalstu, kas nav saistīts ar kādu konkrētu projektu;

[..]

f) "nelikumīgs atbalsts" ir jauns atbalsts, kas ieviests, pārkāpjot [LESD] 108. panta 3. punktu;

[..]."

4 Šīs regulas 2. panta 1. punktā noteikts:

"Ja regulās, kas pieņemtas saskaņā ar [LESD] 109. pantu vai citiem attiecīgiem tā noteikumiem, nav paredzēts kas cits, tad par visiem projektiem piešķirt jaunu atbalstu attiecīgā dalībvalsts laikus paziņo Komisijai. [..]"

5 Atbilstoši minētās regulas 3. pantam:

"Atbalstu, par kuru ir jāpaziņo saskaņā ar 2. panta 1. punktu, neievieš, kamēr Komisija nav pieņēmusi lēmumu, kas atļauj šādu atbalstu, vai kamēr nav uzskatāms, ka šāds lēmums pieņemts."

Regula (EK) Nr. 794/2004

6 Komisijas Regulas (EK) Nr. 794/2004 (2004. gada 21. aprīlis), ar ko īsteno Regulu 2015/1589 (OV 2004, L 140, 1. lpp.), redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Komisijas 2015. gada 27. novembra Regulu (ES) 2015/2282 (OV 2015, L 325, 1. lpp.) (turpmāk tekstā – "Regula Nr. 794/2004"), 4. panta 1. punktā paredzēts, ka Regulas 2015/1589 1. panta c) punktā "izmaiņas esošajā atbalstā ir jebkādas pārmaiņas, izņemot pilnībā formāla vai administratīva rakstura izmaiņas, kas nevar ietekmēt novērtējumu par atbalsta pasākuma saderību ar kopējo tirgu. [..]"

Lēmums SA.43756

7 Ar Lēmumu C(2016) 2726 final (2016. gada 28. aprīlis) par valsts atbalstu SA.43756 (2015/N) – Itālija, Atbalsts elektroenerģijas ražošanai Itālijā no atjaunojamajiem energoresursiem (turpmāk tekstā – "Lēmums SA.43756") Komisija nolēma necelt iebildumus pret atbalsta shēmu, ko Itālijas Republika tai paziņojusi kā ministrijas rīkojuma projektu, kura mērķis ir veicināt elektroenerģijas ražošanu no atjaunīgajiem energoresursiem, jo tas ir saderīgs ar iekšējo tirgu saskaņā ar LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu.

8 Šī lēmuma 2. daļas "Pasākuma apraksts" 2.1. iedaļā "Atbalsta shēmas konteksts un mērķi" ietverti šādi apsvērumi:

"(2) Paziņotās shēmas mērķis ir veicināt elektroenerģijas ražošanu no atjaunojamiem energoresursiem. Pasākums palīdzēs Itālijai sasniegt Eiropas mērķus atjaunojamās elektroenerģijas jomā. Shēma ir pieejama visiem atjaunojamo energoresursu enerģijas veidiem, izņemot saules fotoelementu enerģiju [..].

(3) Lai reformētu valsts atbalsta shēmu atjaunojamiem energoresursiem atbilstoši [Komisijas paziņojumam] "Pamatnostādnes par valsts atbalstu vides aizsardzībai un enerģētikai 2014.–2020. gadam" (OV 2014, C 200, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "Pamatnostādnes 2014.–2020. gadam")], Itālija paziņoja pārejas shēmu 2015. un 2016. gadam. [..]

(4) Itālija Komisijai paziņoja ministrijas rīkojuma projektu, kurā ietverti shēmas piemērošanas noteikumi. Rīkojums formāli tiks pieņemts, ja Komisija būs pieņēmusi lēmumu necelt iebildumus."

9 Minētā lēmuma 3. daļā, kas attiecas uz paziņotās atbalsta shēmas novērtējumu, ir ietverts 28.–66. apsvērums. Minētās 3. daļas 31. un 32. apsvērumā Komisija precizē – ņemot vērā, ka paziņotā shēma ir vērsta uz to, lai atbalstītu elektroenerģijas ražošanu no atjaunīgajiem energoresursiem, tā ietilpst Pamatnostādņu 2014.–2020. gadam piemērošanas jomā, un tādējādi šīs shēmas saderību ar LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu tā vērtējusi, pamatojoties uz atbilstīgajām pamatnostādņu normām, proti, 3.2. iedaļā, kā arī 3.3.1. un 3.3.2. apakšiedaļā ietvertajām normām.

10 Lēmuma SA.43756 34. apsvērumā, kas iekļauts pēc virsraksta "Kopīgu interešu mērķis", noteikts:

"Paziņotā atbalsta pasākuma mērķis ir palīdzēt Itālijai ilgtermiņā sasniegt mērķus klimata pārmaiņu un enerģijas ilgtspējas jomā, ko [Eiropas Savienība] ir noteikusi [Savienības] enerģētikas politikas ietvaros. Shēma palīdzēs Itālijai sasniegt šos mērķus. Saskaņā ar

[Pamatnostādņu 2014.–2020. gadam] 30. un 31. punktu Itālija ir noteikusi pasākuma mērķi un paskaidrojusi, ka pasākums sekmēs Eiropas enerģētikas politikas mērķu sasniegšanu [skat. 2. apsvērumu].”

11 Šī lēmuma 36.–42. apsvērums, kas iekļauts pēc virsraksta “Vajadzība pēc atbalsta, atbilstošs instruments un stimulējoša ietekme”, attiecas it īpaši uz Pamatnostādņu 2014.–2020. gadam 107., 116. un 49. punktu.

12 Pēc virsraksta “Samērīgums” ietverti šādi apsvērumi:

“(43) Saskaņā ar [Pamatnostādņu 2014.–2020. gadam] 69. punktu atbalsts videi tiek uzskatīts par samērīgu, ja tā apmērs vienam saņēmējam nepārsniedz minimumu, kas vajadzīgs, lai sasniegtu vides aizsardzības jomā noteikto mērķi.

(44) Komisija atbalsta samērīgumu ir vērtējusi, ņemot vērā [Pamatnostādņu 2014.–2020. gadam] 3.3.2. iedaļas noteikumus par darbības atbalstu, kas piešķirts no atjaunojamiem energoresursiem ražotai elektroenerģijai.

[..]

(47) Kā ir precizēts [Pamatnostādņu 2014.–2020. gadam] 128. punktā, ja netiek rīkota konkursa procedūra, Komisija vērtē atbalsta samērīgumu, ņemot vērā [Pamatnostādņu 2014.–2020. gadam] 131. punkta normas.

(48) Attiecībā uz projektiem, kas iekļauti prioritārajos sarakstos, uz kuriem attiecas regulētie tarifi, Itālija ir pierādījusi, ka atbalsts uz vienu enerģijas vienību nepārsniedz [enerģijas izlīdzināto izmaksu kopējo vidējo svērto rādītāju (*levelised cost of electricity*, turpmāk tekstā – “*LCOE*”)] attiecīgajai tehnoloģijai. Piemēram, 4. tabulā norādīts, ka atjaunojamo energoresursu jomā atlasīto projektu aplēstais *LCOE* ir ievērojami lielāks nekā aplēstā cena elektroenerģijas tirgū [..]. Itālijas aplēstās [iekšējās peļņas normas] diapazons [..], šķiet, atbilst vai ir mazāks nekā tas, kāds ir nesen Komisijas apstiprinātajiem projektiem atjaunojamo energoresursu jomā [..].

[..]

(50) Projektiem, kas iekļauti prioritārajos sarakstos, ja elektroenerģijas tirgus cena pārsniedz aplēsto *LCOE*, starpība tiks atgūta, samazinot piemaksu nākamajos maksājumos. Tas ļaus izvairīties no ārkārtas peļņas, ja elektroenerģijas cenas, kas augstākas par *LCOE*, radīs projektam papildu ieņēmumus (lielākus nekā tie, kuri ņemti vērā projekta rentabilitātes aplēsēs [..]). [..]

(51) Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija secina, ka atlīdzība atbilst [Pamatnostādņu 2014.–2020. gadam] 131. punkta nosacījumiem un tātad ir samērīga.”

13 Lēmuma SA.43756 66. apsvērumā, kas iekļauts pēc virsraksta "Secinājums par pasākuma saderīgumu", noteikts:

"Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija uzskata, ka paziņotā shēma kopējo interešu mērķi cenšas sasniegt vajadzīgā un samērīgā veidā, nepamatoti neietekmējot konkurenci un tirdzniecību, un ka tādējādi, pamatojoties uz [Pamatnostādnēm 2014.–2020. gadam], atbalsts ir saderīgs ar iekšējo tirgu."

Itālijas tiesības

14 2016. gada 23. jūnija *Decreto del Ministero dello Sviluppo economico – Incentivazione dell'energia elettrica prodotta da fonti rinnovabili diverse dal fotovoltaico* (Ekonomikas attīstības ministrijas dekrēts par elektroenerģijas, kas ražota no atjaunīgajiem energoresursiem, izņemot fotoelementu enerģiju, veicināšanu; 2016. gada 29. jūnija *GURI* Nr. 150, 8. lpp.; turpmāk tekstā – "2016. gada 23. jūnija dekrēts") apsvērumos ir ietverta atsauce uz Direktīvu 2009/28 un Lēmumu SA.43756.

15 2016. gada 23. jūnija dekrēta 4. panta 1.–3. punktā ir noteiktas procedūras piekļuvei tajā noteiktajai stimulu sistēmai, proti, attiecīgi – iekārtas reģistrācija attiecīgajā reģistrā, kas noteikts atkarībā no enerģijas avota un iekārtas veida, operatora piedalīšanās izsoles procedūrās ar cenas samazinājumu un tieša piekļuve. Attiecībā uz katru procedūras veidu 4. pantā ir precizētas to iekārtu kategorijas, par kurām var saņemt atbalstu, un kategorijas būtībā ir noteiktas atkarībā no attiecīgās iekārtas ražošanas jaudas.

16 Dekrēta 7. pants attiecas uz regulēto tarifu un stimulu noteikšanu. Tā 4. punktā ir paredzēts, ka iekārtām ar jaudu, kas mazāka par vai vienāda ar 500 kilovatiem (kW), *GSE* attiecīgā gadījumā atpērk tīklā ievadīto elektroenerģiju, maksājot par tīklā ievadīto saražoto neto elektroenerģiju kopēju stimulējošu tarifu, kas noteikts, pamatojoties uz dekrēta 1. pielikumu. Dekrēta 7. panta 6. punktā ir precizēts, ka gadījumā, ja šādas iekārtas operators izvēlas paturēt enerģiju savā īpašumā un pārdot to brīvajā tirgū, *GSE* veic "vienotas likmes atskaitīšanu"; stimulējošā pasākuma piemērošanas laikposmā pāreja no vienas stimula maksāšanas kārtības uz otru ir atļauta ne vairāk kā divas reizes. Minētā 7. panta 5. punktā ir noteikts, ka iekārtām ar nominālo jaudu virs 500 kW, kuras piedalās izsoļu procedūrās ar cenas samazinājumu, *GSE* par tīklā ievadīto saražoto neto elektroenerģiju maksā stimulu, kas noteikts, piemērojot to pašu dekrētu, un šo iekārtu saražotā elektroenerģija paliek ražotāja īpašumā.

17 Stimulu aprēķināšanas kārtība ir noteikta 2016. gada 23. jūnija dekrēta 1. pielikuma 1. daļā "Stimula pasākumu noteikšana jaunām iekārtām". Dekrēta 1. pielikuma 1. daļas 1. punktā ir noteikta kārtība iekārtām, kuru jauda nepārsniedz 500 kW, izvēloties kopēju stimulējošu tarifu dekrēta 7. panta 4. punkta izpratnē. Minētās 1. daļas 2. punktā ir definēta stimulu aprēķināšanas kārtība citām iekārtām.

18 Stimulējošie bāzes tarifi, kas tiek izmantoti stimula aprēķināšanai, tiek diferencēti atkarībā no atjaunīgo energoresursu avota, iekārtas veida un tās jaudas. Lielām iekārtām piemērojamie tarifi ir mazāki nekā tie, kas piemērojami vidēja lieluma iekārtām.

19 2016. gada 23. jūnija dekrēta 26. panta 1. punktā paredzēts, ka *GSE* publicē īpašas ar šo dekrētu ieviestās stimulu sistēmas piemērošanas procedūras, it īpaši darbības noteikumus attiecīgi saistībā ar izsoļu procedūrām un iekļaušanas reģistrā procedūrām.

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

20 *Tiberis* apsaimnieko hidroelektrostaciju uz Tibras upes ar jaudu 2,747 megavati (MW). 2017. gada 8. septembrī *GSE* apmierināja *Tiberis* 2016. gada 22. decembrī iesniegto pieteikumu, lai uz to tiktu attiecināta elektroenerģijas ražošanas stimulu sistēma, kas paredzēta 2016. gada 23. jūnija dekrētā, kurš papildināts ar *GSE* 2016. gada 15. jūlija piemērošanas procesuālajiem noteikumiem atbilstoši dekrēta 26. pantam.

21 2017. gada 5. oktobrī *Tiberis* ar *GSE* noslēdza līgumu par nosacījumiem, ar kādiem šai sabiedrībai tiks piešķirts saskaņā ar šo sistēmu paredzētais stimuls. No 2017. līdz 2021. gadam *Tiberis* saņēma atbalstu par kopējo summu 4 044 340,75 EUR. Tomēr ar diviem 2022. gada 4. aprīļa rēķiniem un vienu 2022. gada 2. maija rēķinu *GSE* lūdza *Tiberis* tai atmaksāt daļu no saņemtā atbalsta par kopējo summu 1 224 210,86 EUR.

22 Tad *Tiberis* cēla prasību *Tribunale amministrativo regionale per il Lazio* (Lacio Reģionālā administratīvā tiesa, Itālija), lūdzot atcelt atmaksas pieprasījumus, kā arī līgumu un tiesību aktu normas, ar kurām tie bija pamatoti. Prasības pamatošanai *Tiberis* atsaucās it īpaši uz Direktīvas 2009/28 3. panta, kā arī Direktīvas 2018/2001 4. panta pārkāpumu. *GSE* un *Conza Energia Srl*, kas ir otra lietas dalībniece, norādīja, ka prasība ir nepieņemama, jo iesniegta novēloti, un katrā ziņā nepamatota.

23 Šī tiesa šo prasību atzina par pieņemamu, bet nepamatotu.

24 *Tiberis* vērsās *Consiglio di Stato* (Valsts padome, Itālija), kas ir iesniedzējtiesa, ar pieteikumu, lai panāktu, ka minētais spriedums tiek grozīts, atkārtoti izvirzot pamatu par Direktīvas 2009/28 3. panta un Direktīvas 2018/2001 4. panta pārkāpumu. *GSE* un *Conza Energia* lūdz šo prasību noraidīt.

25 Iesniedzējtiesa norāda, ka pirmšķietami 2016. gada 23. jūnija dekrēta 1. pielikuma 1. daļas 2. punkts šķiet esam pretrunā Direktīvas 2009/28 3. pantam, kā arī Direktīvas 2018/2001 4. pantam. Šīs Savienības tiesību normas nosakot piecus kumulatīvus kritērijus, kam jābūt izpildītiem, lai stimuli būtu likumīgi. Pirmkārt, stimuliem jābūt balstītiem uz tirgu, otrkārt, tiem jāļauj saņēmējiem reaģēt uz tirgus signāliem, treškārt, tie nedrīkst pieļaut nekādus nevajadzīgus tirgu izkropļojumus, ceturtkārt, tie nodrošina, ka ražotāji atbild uz tirgus cenas signāliem, un, piektkārt, tie nodrošina, ka ražotāji gūst maksimālus tirgus ieņēmumus. Turklāt tie jāpiešķir atvērtā, pārredzamā, uz konkurenci balstītā, nediskriminējošā un izmaksu ziņā efektīvā veidā.

26 Iesniedzējtiesā aplūkojamais valsts tiesiskais regulējums varētu likt ražotājiem atteikties no stimuliem, un tas būtu pretrunā stimulu sistēmas mērķim. Šajā ziņā iesniedzējtiesa precizē – 2016. gada 23. jūnija dekrēta 4. pantā paredzēts, ka piekļuve šiem stimuliem ir atvērta, pamatojoties uz trim dažādām procedūrām, bet ražotāji nevar brīvi izvēlēties konkrētu procedūru, jo tas, kādā procedūrā tie var piedalīties, ir atkarīgs tikai no attiecīgās iekārtas ražošanas jaudas. Tāpēc *Tiberis* nevarēja brīvi izvēlēties, vai saņemt stimulu atbilstoši tās iekļaušanai reģistrā vai atbilstoši dalībai kādā izsoles procedūrā. Tiem ražotājiem, kas saņem stimulu atbilstoši to iekļaušanai reģistrā, ir pienākums pārskaitīt *GSE* starpību starp tirgus cenu un stimulējošu tarifu, kuru garantē *GSE*, ja tirgus cena ir augstāka nekā tarifs, pretēji tiem ražotājiem, kam ir liela izmēra iekārtas un kas saņem stimulu, piedaloties kādā izsoles procedūrā, jo pēdējie minētie var iekasēt visu tirgus cenu.

27 Turklāt noteikums, atbilstoši kuram jāveic atmaksa *GSE*, ja tirgus cena ir lielāka nekā šis tarifs, šķiet, iespējams, nav saderīgs ar Direktīvām 2009/28 un 2018/2001, jo iesniedzējtiesas ieskatā šīs direktīvas uzliek dalībvalstīm pienākumu ļaut operatoriem reaģēt uz tirgus dinamiku, lai novērstu izkropļojumus, kas izriet no tā, ka tiek traucēta ražotāju spēja reaģēt uz pieprasījumu, lai gan šī "negatīvā stimula" mehānisma dēļ ražotājiem, kuri saņem stimulu iekļaušanas reģistrā dēļ, neesot nekādas intereses reaģēt uz šo tirgus dinamiku.

28 Šādos apstākļos *Consiglio di Stato* (Valsts padome) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai Direktīvas 2009/28 3. pantā un Direktīvas 2018/2001 4. pantā ietvertie principi nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, kurā saistībā ar valsts stimulu shēmu attiecībā uz gadījumiem, kad ražotāji elektroenerģiju pārdod brīvajā tirgū, ir paredzēts stimulējošs tarifs, ar kuru tiek garantēta minimālā cena, kas vienlaikus ir arī maksimālā cena, saskaņā ar kompensācijas un atmaksāšanas mehānismu attiecībā uz summām, kas pārsniedz stimula vērtību, ja tirgus cena ir augstāka nekā stimula tarifs (tā sauktais negatīvais stimuls) un atmaksas mehānisms tiek piemērots vienīgi tad, ja ražotājs, kas pārdod elektroenerģiju brīvajā tirgū, stimulu saņem, jo šis ražotājs tiek iekļauts atbilstošajā reģistrā, nevis tad, ja stimuls tiek piemērots saistībā ar piedalīšanos izsoles procedūrā?"

Par lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību

29 *GSE* norāda, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir nepieņemams, jo iesniedzējtiesa nav nedz norādījusi visus atbilstošos faktus, nedz arī izklāstījusi precīzus iemeslus, kuru dēļ tā šaubās par valsts tiesību aktu saderību ar Savienības tiesībām, un tas ir pretrunā Tiesas Reglamenta 94. pantam.

30 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, kas atspoguļota Reglamenta 94. panta a) un b) punktā, nepieciešamība sniegt valsts tiesai noderīgu Savienības tiesību interpretāciju prasa, lai valsts tiesa izklāstītu lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, uz kuriem attiecas tās uzdotie jautājumi, vai vismaz paskaidrotu šo jautājumu pamatā esošos faktu pieņēmumus. Turklāt, kā noteikts Reglamenta 94. panta c) punktā, lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu jābūt ietvertam to iemeslu izklāstam, kas likuši iesniedzējtiesai šaubīties par noteiktu Savienības tiesību normu interpretāciju vai spēkā esību, kā arī saiknei, kuru tā konstatējusi starp šīm tiesību normām un pamatlietai piemērojamo valsts tiesisko regulējumu (spriedums, 2023. gada 21. decembris, *European Superleague Company*, C-333/21, EU:C:2023:1011, 59. punkts un tajā minētā judikatūra).

31 Šajā gadījumā lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilst šī sprieduma iepriekšējā punktā atgādinātajām prasībām.

32 Tādējādi jānorāda – Itālijas valdība arī apgalvo, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir nepieņemams tāpēc, ka iesniedzējtiesa nevar apmierināt *Tiberis* pieteikumu, līdz ar to uzdotais jautājums ir hipotētisks. Itālijas valdības ieskatā, ja šis pieteikums tiktu apmierināts, tiktu būtiski grozīts atbalsts, kas atļauts ar Lēmumu SA.43756, un tādējādi iesniedzējtiesa piešķirtu jaunu atbalstu, kurš nav nedz paziņots Komisijai, nedz arī Komisija to ir atļāvusi. LESD 108. panta 3. punkts to nepieļauj.

33 Šajā ziņā jāatgādina, ka atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai ar LESD 267. pantu ieviestajā procedūrā tikai valsts tiesai, kura izskata lietu un kura ir atbildīga par pieņemamo tiesas nolēmumu, ņemot vērā lietas īpatnības, jānovērtē gan tas, cik lielā mērā prejudiciālais nolēmums ir nepieciešams sprieduma taisīšanai, gan arī Tiesai uzdoto jautājumu nozīmīgums. Tādējādi, ja uzdotie jautājumi attiecas uz Savienības tiesību interpretāciju, Tiesai principā ir pienākums pieņemt nolēmumu (spriedumi, 1988. gada 21. aprīlis, *Pardini*, 338/85, EU:C:1988:194, 8. punkts, kā arī 2024. gada 22. oktobris, *Kolin Inşaat Turizm Sanayi ve Ticaret*, C-652/22, EU:C:2024:910, 36. punkts un tajā minētā judikatūra).

34 Tiesai tomēr jāizvērtē apstākļi, kādos valsts tiesa tajā vērsusies, lai pārbaudītu savu kompetenci vai tai iesniegtā lūguma pieņemamību (spriedums, 2024. gada 22. oktobris, *Kolin Inşaat Turizm Sanayi ve Ticaret*, C-652/22, EU:C:2024:910, 37. punkts un tajā minētā judikatūra).

35 Tiesai tostarp var nākties pārbaudīt, vai Savienības tiesību normas, uz kurām attiecas prejudiciālie jautājumi, iesniedzējtiesa var piemērot strīda atrisināšanai pamatlietā. Ja tas tā nav, šīm tiesību normām šī strīda atrisināšanā nav nozīmes un lūgtais prejudiciālais nolēmums nav nepieciešams, lai iesniedzējtiesa varētu taisīt spriedumu, līdz ar to šie jautājumi jāatzīst par nepieņemamiem (spriedums, 2024. gada 22. oktobris, *Kolin Inşaat Turizm Sanayi ve Ticaret*, C-652/22, EU:C:2024:910, 38. punkts).

36 Šajā gadījumā no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka ar iesniedzējtiesā celto prasību *Tiberis* apstrīd 2016. gada 23. jūnija dekrētā paredzētā negatīvo stimulu mehānisma – kas veido no atjaunīgajiem energoresursiem ražotas elektroenerģijas, izņemot fotoelementu enerģiju, veicināšanas shēmas īstenošanas kārtību, kura izveidota ar šo dekrētu, – likumību, ņemot vērā Direktīvas 2009/28 3. pantu un Direktīvas 2018/2001 4. pantu.

37 Turklāt no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem, kā arī no tiesas sēdē notikušajām debatēm izriet – ir skaidrs, ka šī elektroenerģijas shēma, kas paredz no atjaunīgajiem energoresursiem ražotas elektroenerģijas, izņemot fotoelementu enerģiju, veicināšanu, ir valsts atbalsta shēma LESD 107. panta, Direktīvas 2009/28 2. panta k) punkta, kā arī Direktīvas 2018/2001 2. panta otrās daļas 5. punkta izpratnē, šo atbalsta shēmu Itālijas kompetentās iestādes paziņojušas Komisijai un uz to attiecas Lēmums SA.43756. Ar šo lēmumu Komisija nolēma necelt iebildumus attiecībā uz šo shēmu, uzskatīdama, ka tā ir saderīga ar iekšējo tirgu saskaņā ar LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu.

38 Šajā lietā jāpārbauda, vai prasību, ko valsts tiesā iesniedzis saimnieciskās darbības veicējs, lai apstrīdētu tādas valsts atbalsta shēmas īstenošanas kārtību, kuras mērķis ir veicināt no atjaunīgajiem energoresursiem ražotu elektroenerģiju, kura tam tiek piemērota un uz kuru attiecas Komisijas lēmums, ar ko konstatēta tās saderība ar iekšējo tirgu, šī tiesa var izvērtēt, ņemot vērā Direktīvas 2009/28 3. panta vai Direktīvas 2018/2001 4. panta noteikumus, uz kuriem atsaucas šis saimnieciskās darbības veicējs un kuri ir uzdotā jautājuma priekšmets.

39 Šajā ziņā jāatgādina, kā izriet no pastāvīgās judikatūras, ka ar LESD ieviestajā valsts atbalsta kontroles sistēmā valsts tiesām un Komisijai ir papildinoša, taču atšķirīga loma (spriedums, 2019. gada 2. maijs, *A-Fonds*, C-598/17, EU:C:2019:352, 45. punkts un tajā minētā judikatūra).

40 Valstu tiesas rūpējas, lai līdz Komisijas galīgā lēmuma pieņemšanai tiktu nodrošināta indivīdu tiesību aizsardzība gadījumos, kad valsts iestādes, iespējams, nav ievērojušas LESD 108. panta 3. punktā paredzēto aizliegumu. Šim nolūkam tajās var vērsties ar strīdiem, kas tām liek interpretēt un piemērot LESD 107. panta 1. punktā paredzēto "valsts atbalsta" jēdzienu, lai

noteiktu, vai valsts pasākumam, kurš veikts, neievērojot LESD 108. panta 3. punktā paredzēto iepriekšējās kontroles procedūru, šī procedūra ir jāveic. Turpretim šīs tiesas nav kompetentas lemt par valsts atbalsta vai valsts atbalsta shēmas saderīgumu ar iekšējo tirgu. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru šāda izvērtēšana ir ekskluzīvā Komisijas, kuras darbību kontrolē Savienības tiesas, kompetencē (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2016. gada 15. septembris, *PGE*, C-574/14, EU:C:2016:686, 31. un 32. punkts, kā arī 2019. gada 2. maijs, *A-Fonds*, C-598/17, EU:C:2019:352, 46. punkts un tajā minētā judikatūra).

41 Turklāt saskaņā ar iedibināto judikatūru LESD 108. pantā paredzētās procedūras rezultāts nekad nedrīkst būt pretrunā konkrētām LESD normām. Tādējādi atbalsts, kas, pats par sevi vai ņemot vērā dažus tā aspektus, ir pretrunā Savienības tiesību normām vai vispārējiem tiesību principiem, nevar tikt atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu. Ja atbalsta vai atbalsta shēmas aspekti ir tik cieši saistīti ar atbalsta vai atbalsta shēmas priekšmetu vai to darbību, ka tos nav iespējams izvērtēt atsevišķi, to ietekme uz atbalsta vai atbalsta shēmas saderību vai nesaderību kopumā obligāti jāizvērtē LESD 108. pantā paredzētajā procedūrā (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2019. gada 2. maijs, *A-Fonds*, C-598/17, EU:C:2019:352, 48. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2023. gada 31. janvāris, Komisija/*Braesch* u.c., C-284/21 P, EU:C:2023:58, 96. un 97. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).

42 Tādējādi šādu aspektu vērtēšana nav valsts tiesu kompetencē (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 2. maijs, *A-Fonds*, C-598/17, EU:C:2019:352, 47. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

43 Jāatgādina arī, ka Savienības tiesību normu piemērošana valsts atbalsta jomā ir balstīta uz lojālas sadarbības pienākumu, pirmkārt, starp valsts tiesām un, otrkārt, Komisiju, kā arī Savienības tiesām, kuras ietvaros ikviena no tām rīkojas atkarībā no lomas, kāda tai ir paredzēta LESD. Šīs sadarbības ietvaros valsts tiesām jāveic visi vispārējie vai īpašie pasākumi, kas ir piemēroti, lai nodrošinātu no Savienības tiesībām izrietošo pienākumu izpildi, un, kā tas izriet no LES 4. panta 3. punkta, jāatturas veikt pasākumus, kuri var apdraudēt Līguma mērķu sasniegšanu. Tādējādi valsts tiesām jāatturas pieņemt lēmumus, kas ir pretrunā Komisijas lēmumam par valsts atbalsta saderību ar iekšējo tirgu, kuras vērtējums ir ekskluzīvā šīs iestādes, kuras darbību kontrolē Savienības tiesa, kompetencē (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2016. gada 15. septembris, *PGE*, C-574/14, EU:C:2016:686, 33. un 34. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra, un 2024. gada 17. oktobris, *NFŠ*, C-28/23, EU:C:2024:893, 59. punkts).

44 Šajā gadījumā no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem izriet, ka pamatlietā apstrīdētais negatīvā stimula mehānisms ir Lēmumā SA.43756 paredzētās atbalsta shēmas darbības aspekts, un tas turklāt tika apstiprināts tiesas sēdē notikušajās debatēs. Šajā ziņā it īpaši no Lēmuma SA.43756 43., 44., 47., 48., 50. un 51. apsvēruma izriet, ka pamatlietā apstrīdētais negatīvā stimula mehānisms galu galā nosaka tā atbalsta apmēru, kas individuāli ir piešķirts saimnieciskās darbības veicējiem, kuriem tiek piemērota attiecīgā atbalsta shēma, ņemot vērā to ierakstīšanu reģistrā. Tādējādi šis mehānisms ļāva Komisijai secināt, ka tieši attiecībā uz projektiem, kas tiks iekļauti reģistrā, šī atbalsta shēma atbilst samērīguma nosacījumam.

45 Tādējādi, ņemot vērā šī sprieduma 41. punktā atgādināto judikatūru, šis aspekts, kas ir nesaraujami saistīts ar attiecīgās atbalsta shēmas darbību, nevar tikt novērtēts atsevišķi no shēmas.

46 Turklāt no šīs pašas judikatūras izriet, ka Komisija nevarēja valsts atbalsta shēmu, uz ko attiecas Lēmums SA.43756, atzīt par saderīgu ar iekšējo tirgu saskaņā ar LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu, iepriekš nepārliecinādamās, ka šī atbalsta shēma nav pretrunā citām attiecīgajām Savienības tiesību normām vai vispārējiem tiesību principiem (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2023. gada 31. janvāris, Komisija/*Braesch* u.c., C-284/21 P, EU:C:2023:58, 100. punkts).

47 Pirmām kārtām, no tā izriet, ka tad, ja valsts tiesai, īstenojot šo atbalsta shēmu, savukārt tiktu ļauts lemt par šī negatīvā stimula mehānisma likumību, ņemot vērā Direktīvas 2009/28 3. pantu, tai būtībā tiktu piešķirtas pilnvaras ar savu izvērtējumu aizstāt Komisijas vērtējumu, kas veikts Lēmumā SA.43756, un, neievērojot šī sprieduma 40. punktā minēto judikatūru, tiktu ļauts uzurpēt šīs iestādes ekskluzīvo kompetenci attiecībā uz valsts atbalsta saderīguma ar iekšējo tirgu izvērtējumu, kā arī tiktu pārkāpts tās pienākums lojāli sadarboties ar Savienības iestādēm, kas minēts šī sprieduma 43. punktā (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2016. gada 15. septembris, *PGE*, C-574/14, EU:C:2016:686, 36. un 37. punkts).

48 Tam, ka Lēmumā SA.43756 tieši nav minēta Direktīva 2009/28, it īpaši tās 3. pants, uz ko attiecas uzdotais jautājums, šajā ziņā nav nozīmes.

49 Atbalsta shēmas, uz ko attiecas šis lēmums, mērķis, kā izriet no tā 2.–4. un 34. apsvēruma, ir tieši Itālijā veicināt tādas elektroenerģijas ražošanu no atjaunīgajiem energoresursiem, kas nav fotoelementu enerģija, un, kā norādīts minētā lēmuma 31. apsvērumā, paziņotā shēma, kura atbilst pamatlietā aplūkotajai, ir izvērtēta, it īpaši ņemot vērā Pamatnostādnes 2014.–2020. gadam. To 107. punktā, uz ko ir atsauce Lēmuma SA.43756 36. apsvērumā, ir atgādināts, ka klimata pārmaiņu un enerģijas ilgtspējības jomā Savienība sev ir noteikusi ambiciozus mērķus, ka vairāki Savienības tiesību akti, piemēram, Direktīva 2009/28, jau sekmē šo mērķu sasniegšanu un ka valsts atbalsts zināmos apstākļos var būt atbilstošs instruments, lai sekmētu Savienības mērķu un ar tiem saistītu valsts kvantitatīvu mērķu sasniegšanu.

50 Tādējādi, ja Komisija Lēmumā SA.43756 ir vērtējusi šīs atbalsta shēmas saderību ar iekšējo tirgu, ieskaitot tās darbības kārtību, ko veido negatīvā stimula mehānisms, tā noteikti ir ņēmusi vērā Direktīvu 2009/38.

51 Otrām kārtām, runājot par Direktīvas 2018/2001 4. pantā vai 6. pantā paredzētā negatīvā stimula mehānisma saderības ar direktīvu vērtējumu, uz ko atsaukusies Komisija, jānorāda, ka šī direktīva, protams, tika pieņemta pēc Lēmuma SA.43756, tāpēc nevar uzskatīt, ka ar šo lēmumu Komisija noteikti šo mehānismu novērtējusi, pārliecinoties, ka tas nepārkāpj vienu no šīm tiesību normām.

52 Tomēr, pirmkārt, tā kā ar 2016. gada 23. jūnija dekrētu izveidoto atbalsta shēmu Komisija atļāva saskaņā ar minēto lēmumu, tā ietilpst jēdzienā "pastāvošs atbalsts" Regulas 2015/1589 1. panta b) punkta ii) apakšpunkta izpratnē.

53 LESD 108. panta 1. punkts Komisijai piešķir kompetenci, sadarbojoties ar dalībvalstīm, pastāvīgi pārskatīt atbalsta sistēmas, kas pastāv šajās valstīs. Šādas pārskatīšanas rezultātā Komisija var ieteikt konkrētai dalībvalstij atbilstīgus pasākumus, kas vajadzīgi sakarā ar pakāpenisku iekšējā tirgus attīstību vai darbību un, ja nepieciešams, lemt par atbalsta, kuru tā uzskata par nesaderīgu ar iekšējo tirgu, izbeigšanu vai grozīšanu (spriedums, 2013. gada 18. jūlijs, P, C-6/12, EU:C:2013:525, 40. punkts un tajā minētā judikatūra).

54 Turklāt, pastāvīgi pārskatot pastāvošās atbalsta shēmas, juridiskā situācija nemainās, līdz attiecīgā dalībvalsts piekrīt ieteikumam veikt atbilstīgus pasākumus vai Komisija pieņem galīgo lēmumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2001. gada 9. oktobris, Itālija/Komisija, C-400/99, EU:C:2001:528, 61. punkts).

55 Tādējādi pastāvošas atbalsta shēmas saderības ar iekšējo tirgu vērtējums turpina būt ekskluzīvā Komisijas kompetencē, kuras darbību kontrolē Savienības tiesas, saskaņā ar šī sprieduma 40. punktā atgādināto judikatūru.

56 Turklāt šajā gadījumā Komisija ar paziņojumu "Pamatnostādnes par valsts atbalstu klimata, vides aizsardzības un enerģētikas pasākumiem (2022)" (OV 2022, C 80, 1. lpp.), kas 2022. gada 18. februārī aizstāja Pamatnostādnes 2014.–2020. gadam, piedāvāja dalībvalstīm kā "atbilstīgus pasākumus" LESD 108. panta 1. punkta izpratnē vajadzības gadījumā veikt grozījumus esošajās vides aizsardzības un enerģētikas nozares atbalsta shēmās, lai tās atbilstu šīm pamatnostādnēm, ne vēlāk kā līdz 2023. gada 31. decembrim.

57 Šis termiņš vēl nebija beidzies nedz 2022. gada 4. aprīlī, nedz 2022. gada 2. maijā, kad tika izdoti rēķini, ar ko saistīta pamatlieta un kas paredzēti šī sprieduma 21. punktā.

58 Otrkārt, ikviens grozījums, kas tiks veikts pamatlietā aplūkotajā negatīvā stimula mehānismā, ņemot vērā iespējamu atbalsta intensitātes palielināšanos, kura varētu izrietēt no grozījuma, varēs ietekmēt attiecīgās atbalsta shēmas saderības ar iekšējo tirgu vērtējumu. Šis mehānisms ir nesaraujami saistīts ar shēmas darbību, un minētā mehānisma neesības gadījumā ir iespējams, ka Komisija būtu uzskatījusi, ka minētā atbalsta shēma nav samērīga, un tāpēc tā šo shēmu nebūtu atzinusi par saderīgu ar iekšējo tirgu. Tāpēc šāds grozījums atbilstoši Regulas Nr. 794/2004 4. panta 1. punktam ir "pastāvoša atbalsta grozījumi" un tādējādi "jauns atbalsts" Regulas 2015/1589 1. panta c) punkta izpratnē, uz kuru attiecas LESD 108. panta 3. punktā paredzētais paziņošanas pienākums un kura saderības ar iekšējo tirgu vērtējums saskaņā ar šī sprieduma 40. punktā minēto judikatūru ir Komisijas, kuras darbību kontrolē Savienības tiesas, ekskluzīvā kompetencē.

59 Iepriekšējā šī sprieduma punktā izdarītais konstatējums ir spēkā arī tad, ja šī mehānisma grozījums tiktu veikts nevis *erga omnes*, kā to šajā gadījumā prasa *Tiberis*, bet tikai par labu konkrētam adresātam, piemēram, *Tiberis*. Lēmumā necelt iebildumus piešķirtā Komisijas atļauja īstenot attiecīgo valsts atbalstu ir spēkā tikai tiktāl, ciktāl ir ievēroti visi elementi, kurus šī iestāde ir ņēmusi vērā minētajā lēmumā, lai novērtētu šīs shēmas saderīgumu ar iekšējo tirgu (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2023. gada 31. janvāris, Komisija/*Braesch* u.c., C-284/21 P, EU:C:2023:58, 83. punkts). Tādējādi atbalsta shēma, kas individuāli īstenota, kaut arī tā neatbilst atbalsta shēmai, kura paziņota Komisijai un kuru tā ir atļāvusi, varētu tikt arī uzskatīta par "jaunu atbalstu" Regulas 2015/1589 1. panta c) punkta izpratnē (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2023. gada 31. janvāris, Komisija/*Braesch* u.c., C-284/21 P, EU:C:2023:58, 86. punkts).

60 Tiesa jau ir atzinusi, ka valsts atbalstu kā tādu nevar ieviest ar tiesas nolēmumu, bet tā ieviešana ir diskrecionāra lēmuma jautājums, kas neietilpst tiesas kompetencē (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 12. janvāris, DOBELES HES, C-702/20 un C-17/21, EU:C:2023:1, 76. punkts).

61 Turklāt ir taisnība, ka 2023. gada 12. janvāra sprieduma DOBELES HES (C-702/20 un C-17/21, EU:C:2023:1) 121. un 122. punktā Tiesa ir norādījusi, ka gadījumā, ja valsts tiesai ir iesniegts pieteikums par nelikumīga atbalsta piešķiršanu, jo tas nav bijis paziņots Komisijai, valsts atbalsta kontroles uzdevumam, kas ar Savienības tiesībām uzticēts šai tiesai, principā ir jāliek šai tiesai

pieteikumu noraidīt, vienlaikus atzīstot, ka tomēr valsts tiesas nolēmums, ar kuru atbildētājam ir piespriests izmaksāt atbalstu, ar nosacījumu, ka attiecīgās valsts iestādes to iepriekš paziņo Komisijai un šī iestāde piekrīt vai arī tiek uzskatīts, ka tā ir piekritusi atbalstam, arī var novērst, ka tiek piešķirts jauns atbalsts, pārkāpjot LESD 108. panta 3. punktu, kā arī Regulas 2015/1589 2. panta 1. punktu un 3. pantu.

62 Tomēr šī judikatūra nav attiecināma uz situāciju pamatlietā un tādējādi nevar likt apšaubīt konstatējumu, kas izriet no šī sprieduma 52.–60. punktā izklāstītajiem elementiem. Pamatlietā valsts tiesas kompetence izskatīt prasību pamatlietā nevar novērst, ka tiek piešķirts jauns atbalsts, pārkāpjot LESD 108. panta 3. punktu, kā arī Regulas 2015/1589 2. panta 1. punktu un 3. pantu. Kā izriet no šī sprieduma 58. punkta, ikviens grozījums, kas izdarīts negatīvā stimula mehānismā, ir pakļauts LESD 108. panta 3. punktā paredzētajam paziņošanas pienākumam, un šī grozījuma saderīguma ar iekšējo tirgu vērtējums ir Komisijas, kuras darbību kontrolē Savienības tiesas, ekskluzīvā kompetencē.

63 No visa iepriekš izklāstītā izriet, ka Savienības tiesības nepieļauj, ka iesniedzējtiesa vērtē pamatlietā aplūkotā negatīvā stimula mehānisma saderību ar Direktīvas 2009/28 3. panta vai Direktīvas 2018/2001 4. panta noteikumiem, jo šis mehānisms ir nesaraujami saistīts ar valsts atbalsta shēmas, ko Komisija ar Lēmumu SA.43756 atzinusi par saderīgu ar iekšējo tirgu, darbību.

64 Tāpēc Direktīvas 2009/28 3. panta vai Direktīvas 2018/2001 4. panta interpretācijai nav nozīmes strīda atrisināšanai pamatlietā.

65 No tā izriet, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir nepieņemams.

Par tiesāšanās izdevumiem

66 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko *Consiglio di Stato* (Valsts padome, Itālija) iesniegusi ar 2023. gada 8. augusta lēmumu, ir nepieņemams.

[Paraksti]